

Čtvrtý obraz: Bobeš

Jára Cimrman

(Otevře se opona. V hájovně. Na scéně Mikovec, farář, lékař a Papoušek pod d ekou.)

FARÁŘ: Tak takové to tedy bylo.

HAJNÝ: Vařil jsem jí oukrop. To hodně posiluje. A jak se jen mohla postavit na nohy, vyhnal jsem ji.

FARÁŘ: I s dítětem?

HAJNÝ: I s dítětem.

FARÁŘ: Ubožáčka. Jak se o ně mohla starat?

HAJNÝ: Nestarala se o ně. Dala dítě do jeslí. A sama utekla kdovíkam.

LÉKAŘ: Jak to, že dítě neumřelo hladu?

HAJNÝ: Staraly se o ně srny. Když jsem chlapce našel, běhal s nimi po čtyřec h a

okusoval listí.

LÉKAŘ: Naučil se zřejmě od srn všemu. Proto ty bobky na tvém záchodě.

HAJNÝ: Však jsem mu také, protože tak tvaruje, dal jméno Bobeš.

FARÁŘ: Poslyš, Mikovče, to už je nějakých let, co se to stalo. Vždyť tomu ch lapci

musí být nejmíň takových...

HAJNÝ: Je to šestnáctěrák. Byla to práce, než jsem ho naučil lidským způsobů m.

FARÁŘ: Do školy jsi ho neposílal, v kostele nikdy nebyl...

HAJNÝ: Báł jsem se lidských řečí.

LÉKAŘ: A očkován také není, co?

FARÁŘ: Viš co? Zavolej ho, Mikovče.

HAJNÝ: Jak myslíte. (Volá na půdu.) Bobši, pojď dolů!

(Chvíli všichni čekají. Pak se na scénu zvolna vysunou parohy.)

HAJNÝ: No, jen pojď dál. Neboj se.

(Parohy se posunou ještě dále do jeviště a ukáže se, že je Bobeš drží v ruce .)

HAJNÝ: Vidíte, už si zase hraje s parohama. Je to jeho nejmilejší hračka. Je n pojď

blíž, tady pan farář a pan doktor by si s tebou chtěli popovídat.

(Bobeš váhavě přistoupí ke skupině hostů.)

LÉKAŘ (rozpřáhne bodře ruce): Tak safra, chlapče, takový statný jonák, skály by to

mohlo lámat. Jak to, že ještě nejsi očkován?

(Bobeš se lekne lékařova pohybu a prchne za scénu.)

HAJNÝ: Ale to nesmíte.

LÉKAŘ: Nesmí se na něj mluvit?

HAJNÝ: Mluvit ano, ale nesmíte hýbat rukama. Bobši, neboj se, to jsou hodní pánové. (Dojde pro něj za scénu.) Posad' se, chlapče, a očuchej si je.

(Bobeš se přiblíží ke stolu, nakloní se k farářově ruce a očichá ji. Stejně očichá i

paži lékařovu. Teprve pak se plaše posadí.)

LÉKAŘ: (Tentokrát si dá pozor, aby se nepohnul. Kdykoli se však později pohn e,

Bobeš zmizí.) Tak safra, chlapče, takový statný jonák, skály by to mohlo lá mat. Jak

to, že ještě nejsi očkován?

HAJNÝ: Nic vám neřekne, je němý. Vychovaly ho srny.

FARÁŘ: Mikovče, Bobeš ví všechno?

HAJNÝ: Všechno jsem mu řek, pane faráři. Bobši (křičí), ukaž mu tu daguerrot ypíi!!! Slyší špatně na levý slech.

(Bobeš vyjme z kapsy obrázek a podá ho faráři.)

FARÁŘ: Jako bys mu z oka vypadl, chlapče.

LÉKAŘ: Opravdu. Baron von Grünbach.

FARÁŘ: Zřejmě bohatý pán.

LÉKAŘ: Poslyšte, přátelé, něco mě napadá. Mikovče, jak dalece na chlapci lpíte?

HAJNÝ: Já? Já ho mám plný zuby. Vid', Bobši?! (Bobeš přikývne.)

LÉKAŘ: Tak to je výborné. Napadlo mě totiž, že bychom měli vyhledat jeho otce.

FARÁŘ: Co si od toho slibujete, doktore?

LÉKAŘ: Dějiny lékařství znají řadu případů... (Všimne si, že vesničan Papoušek s

dekou na hlavě nebezpečně vykročil až k samému okraji jeviště.) Necourej mi tady,

zase někam spadneš! (Nasměruje ho do zákulisí.) Známe řadu případů, že silný citový otřes může němému vrátit řeč.

(Ze zákulisí, kde zmizel Papoušek, se ozve zlověstný hřmot. Lékař si rychle nasadí

fonendoskop a odběhne. Vzápětí se vrátí a rezignovaně sejme přístroj z uší.)

To je pro vás, pane faráři.

(Farář odejde a vrátí se s Papouškovou dekou, pietně přehozenou přes ruku.)

HAJNÝ: A je po ptákách.

LÉKAŘ: Ale abychom se vrátili k Bobšovi: Co by mohlo být pro toho chlapce sil-

nějším otřesem než setkání s vlastním otcem?

FARÁŘ: To je pravda. A jistě by se také o chlapce postaral.

HAJNÝ: Ten by ho leda zapřel, mizera.

LÉKAŘ: Zapírat by mohl, ale dnes již máme prostředky, jak mu otcovství dokázat.

Kdybych šel s chlapcem například já, těžko by se mi po krevní zkoušce vykroutil.

FARÁŘ: To byste svedl, doktore?

LÉKAŘ: Nepochybuji o tom. Chcete-li, můžete jít s námi, pane faráři. Já ho přitisknu ke zdi a vy mu promluvíte do duše.

FARÁŘ: Co říkáš, Bobši?

HAJNÝ: Je němý. Vychovaly ho srny.

FARÁŘ: Co tedy říkáš ty, Mikovče?

HAJNÝ: Pro mě za mě...

LÉKAŘ: Tak tedy vzhůru...

HAJNÝ:... jděte si třeba do prdele.

LÉKAŘ:... do Grünbachu!

(Opona se zavře.)